

pool ja polepool sest osast, mis wannemad
sawad. Kõlmalt sedda wiinpima sisse wõtta,
aeab ofsele; sojalt on parrem.

Rõugedest.

Aastal 1768 sadeti Muško liinast solda-
tid Kamtshatkamale, üks suur neem on hom-
miko pool wennema serwas, ja ühhel neist ol-
lid sured rõuged külges. Seal agga ep olnud
sedda haigust ellades nähtud, — ja mis sün-
dis nüüd! Sesamma ühhe haige läbbi hakkas
haigus Kamtshatkarahwa külge, ja tappis lüh-
hikeses aeas 20,000 innimest! Terwed kül-
lad said innimestest puhtaks tühhendud. Mis
agga selle hirmsa haigusele suremat jõudo an-
dis, ja temmale sureks abbiks olli, se olli se
kurw luggo, et Kamtshatkarahwa maead ja
onnid ni kašimatta on, ja nende omma ihho
ni pešsematta, kui peakš wäggise sened senna
peale kašwama. Agga — kas se Kamtshat-
karahwa jures üks nenda peakš ollema?

Mis sa arwad, armas Gēstirahwas! Kas
kūl meie seas ka neid ei peakš ollema, kedda
kašsinuše polest teistele just ello mārگیš ei wdi
nāidata! Di jah, parrago kūllalt! Kui mitto
kord ollen ma nāinud, et isä, emma, lapsed,
seapõrsad ja lambatalled sõbralikkult ühhes to-
as ellawad, kust sõnniko hais jubba kahheküm-
ne sammo peale wašto tulleb. Senna jure
tulleb weel perre eide mādदारaswa pūttike,
mis ahjo otsal seisab ja hinge finni panneb,
kui liggimale astud. Se ei olle, tanno Jum-
malale, mitte iggal pool nenda, agga tihti!
Kummalust ja harrimatta meelt leiakse weel
paljo Gēstirahwa seas, agga kibbe on kuulda,
kui sest rāgitakse, — ja sedda uskuda ehk rum-
malusseks piddada ei tahhaks üksigi hea melega.
Sepārast ei tahha m'e jo ka „Postimeest“ lug-
geda, sest se kelm ei sillita mitte kašsi mōda ümber
jalgu, waid ütleb wahhest mōnne sõnna „Gēsti-
rahwa rummalussest,“ mis okka wiši sūddamešse
torgib, ja tõšši kūl! magguš se just ei maitse.

Armad luggejad! Meie isē olleme jo tun-
nistajad, et luggo meie seas nenda on, ja et